

KINH NGHIỆM, VUI HƯỞNG VÀ BIỂU LỘ CHRIST (2)

Bài Mười

Đấng tạo nên một người mới như là kiệt tác của Đức Chúa Trời

Đọc Kinh văn: Sáng. 1:26; Êph. 2:10,14-16; 4:22-24

I. Ý định của Đức Chúa Trời khi Ngài tạo nên con người là để có một người tập thể biểu lộ Ngài và đại diện Ngài—Sáng. 1:26; Êph. 2:15:

- A. Đức Chúa Trời tạo nên con người trong hình ảnh của chính Ngài để biểu lộ Ngài và ban cho con người quyền thống trị của Ngài để con người đại diện Ngài xử lý kẻ thù của Ngài—Sáng. 1:26.
- B. Là người mới trong thọ tạo mới, Hội thánh mang hình ảnh của Đức Chúa Trời để biểu lộ Đức Chúa Trời và chiến đấu chống lại kẻ thù của Đức Chúa Trời vì vương quốc của Đức Chúa Trời—Côl. 3:10-11; Êph. 2:15; 4:24; 6:10-11.
- C. Những gì bị chia rẽ và tản lạc trong người cũ thì được khôi phục trong người mới—Sáng. 11:5-9; Công. 2:5-12; Côl. 3:10-11.

II. Là bài thơ, kiệt tác của Đức Chúa Trời, người mới được tạo nên qua sự chết của Christ và trong sự phục sinh của Ngài—Êph. 2:10, 15-16:

- A. Chúng ta cần chú ý đến hai cụm từ trong câu 15: trong xác thịt Ngài và trong chính Ngài:
 - 1. “Trong xác thịt Ngài”, Christ đã kết liễu mọi điều tiêu cực trong vũ trụ: Sa-tan, ma quỷ, kẻ thù của Đức Chúa Trời (Hê. 2:14); tội (La. 8:3; Gi. 1:29); xác thịt của con người sa ngã (Ga. 5:24); thế giới, vũ trụ, hệ thống gian ác của Sa-tan (Gi. 12:31); thọ tạo cũ được đại diện bởi người cũ (La. 6:6); và các quy định gây phân cách của kinh luật (Êph. 2:15).
 - 2. “Trong chính Ngài” là linh vực, yếu tố và thể yếu, Christ đã tạo nên người Do
 - a. Christ không chỉ là Đấng tạo nên một người mới, tức Hội thánh, mà còn là linh vực mà trong đó, với yếu tố và thể yếu mà bởi đó, người mới được tạo nên.
 - b. Christ là chính yếu tố và thể yếu của một người mới, làm cho bản chất thần thượng của Đức Chúa Trời trở thành một thực thể với nhân tính—đc. Côl. 3:10-11.
- B. Trong việc tạo nên người mới này, trước hết con người thiên nhiên của chúng ta bị Christ đóng đinh, và sau đó qua việc kết liễu người cũ, Christ truyền yếu tố thần thượng vào chúng ta, làm cho chúng ta trở thành kiệt tác của công tác Đức Chúa Trời, một yếu tố hoàn toàn mới trong vũ trụ, một phát minh mới của Đức Chúa Trời—La. 6:6; 2 Cô. 5:17:
 - 1. Từ Hi Lạp cho kiệt tác là poiema, có nghĩa là “một điều gì đó được viết, hay được soạn như một bài thơ.”
 - 2. Không chỉ một thi phẩm được xem là thơ mà bất kì một tác phẩm nghệ thuật nào diễn tả được sự khôn ngoan và ý tưởng của tác giả, cũng được xem là thơ.
 - 3. Chúng ta, Hội thánh, kiệt tác của công tác Đức Chúa Trời, là một bài thơ diễn tả sự khôn ngoan vô hạn và ý tưởng thần thượng của Đức Chúa Trời; Hội thánh là sự trưng bày đầy khôn ngoan của Đức Chúa Trời về tất cả những gì Christ là—Êph. 3:10-11.
 - 4. Đấng Christ đã trở nên sự khôn ngoan từ Đức Chúa Trời cho chúng ta như là ba điều trọng yếu trong sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời—1 Cô. 1:30:
 - a. Ngài là sự công chính (cho quá khứ của chúng ta), bởi đó chúng ta được Đức Chúa Trời xưng công chính, để có thể được sinh lại trong linh hồn nhận lãnh sự sống thần thượng—La. 5:18; 8:10.

- b. Ngài là sự thánh hóa (cho hiện tại của chúng ta), bởi đó chúng ta đang được thánh hóa trong hồn (được biến đổi trong tâm trí, tình cảm và ý chí) bằng sự sống thần thượng của Ngài—6:19, 22.
 - c. Ngài là sự cứu chuộc (cho tương lai của chúng ta), nghĩa là sự cứu chuộc thân thể chúng ta bởi đó chúng ta sẽ được biến hóa trong thân thể bằng sự sống thần thượng của Ngài để có hình dạng vinh hiển của Ngài—8:23; Phil. 3:21.
5. Chính là bởi Đức Chúa Trời mà chúng ta dự phần vào sự cứu rỗi hoàn hảo và trọn vẹn như thế, là sự cứu rỗi làm cho toàn bản thể chúng ta – linh, hồn và thân thể – trở nên một với Christ cách hữu cơ để làm cho Ngài trở nên mọi sự cho chúng ta, làm cho chúng ta trở nên sự trung bày đầy khôn ngoan của Đức Chúa Trời về tất cả những gì Christ là.

III. Trên thập tự giá, Christ đã tạo nên người mới trong chính Ngài bằng cách bãi bỏ trong xác thịt Ngài luật của những điều răn trong các quy định, bức tường ngăn cách ở giữa—Êph. 2:14b-15a:

- A. Luật được nói đến trong câu 15 không phải là luật về các điều răn đạo đức mà là luật về các điều răn lễ nghi, chẳng hạn như các quy định về cắt bì, giữ ngày Sa-bát, và việc ăn các thức ăn nào đó.
- B. Các quy định là các hình thức hoặc cách sống và thờ phượng tạo nên sự thù nghịch và chia rẽ:
 - 1. Trên thập tự giá, Christ đã bãi bỏ các quy định về cách sống và thờ phượng, các quy định gây chia rẽ các dân tộc—c. 15; Cól. 2:14.
 - 2. Từ thời điểm thập Ba-bên, nhân loại bị chia rẽ bởi các quy định về cách sống và thờ phượng; trong gia thể của Đức Chúa Trời trong nếp sống Hội thánh, chúng ta phải đắc thắng Ba-bên—Sáng. 11:1-9:
 - a. Christ phải là nguồn duy nhất của chúng ta; chúng ta không được để cho bất cứ điều nào thuộc xuất thân, văn hóa, hoặc quốc tịch làm nguồn của chúng ta—đc. Cól. 3:10-11.
 - b. Người thế giới xem sự khác biệt văn hóa là nguồn của ưu thế, nhưng trong Christ chúng ta cởi bỏ ưu thế này; bây giờ ưu thế duy nhất của chúng ta là Christ và sự hiệp một đích thực.
 - c. Nếu chúng ta sẵn sàng từ bỏ niềm tự hào văn hóa của mình thì Chúa mới có thể có nếp sống Hội thánh đúng đắn—Êph. 4:22-24.

IV. Bởi và trong một người mới, chúng ta cần để cho sự bình an của Christ phân xử trong lòng chúng ta—2:14a, 15b; Cól. 3:12-15; 2:14-18; La. 5:1; Mat. 18:21-35:

- A. Từ phân xử trong tiếng Hi Lạp còn có thể được dịch là “làm trọng tài, chủ trì, được ngồi trên ngai như người cai trị và quyết định mọi sự”; sự bình an phân xử của Christ trong lòng chúng ta làm tan biến sự phân nân của chúng ta với người khác—Cól. 3:13-15.
- B. Chúng ta thường nhận thức là có ba phe bên trong mình: phe tích cực, phe tiêu cực, và phe trung lập; do đó, cần có sự phân xử bên trong để giải quyết sự tranh luận bên trong chúng ta:
 - 1. Hễ khi chúng ta cảm nhận rằng các phe khác nhau bên trong bản thể mình đang tranh luận hay cãi cọ, chúng ta cần nhường chỗ cho sự bình an phân xử của Christ và để cho sự bình an này, là sự hiệp một của người mới, cai trị bên trong chúng ta và nói lời cuối cùng.
 - 2. Chúng ta cần gạt bỏ ý kiến, quan niệm của mình, và lắng nghe lời của Vị trọng tài nội cư.
- C. Nếu chúng ta để cho sự bình an của Christ phân xử trong lòng mình thì sự bình an này sẽ giải quyết mọi tranh luận giữa vòng chúng ta; chúng ta sẽ có bình an với Đức Chúa Trời theo chiều dọc và với các thánh đồ theo chiều ngang:

1. Nhờ sự phân xử bình an của Christ, các nan đề của chúng ta được giải quyết, và sự xích mích giữa các thánh đồ biến mất; khi đó nếp sống Hội thánh được gìn giữ trong sự ngọt ngào, và người mới được duy trì một cách thực tiễn.
2. Sự phân xử bình an của Christ nghĩa là Christ đang hành động bên trong chúng ta để thi hành sự cai trị của Ngài trên chúng ta, nói lời kết thúc, và đưa ra quyết định cuối cùng—đc. Ês. 9:6-7.
3. Nếu ở dưới sự cai trị của sự bình an ngự ngai của Christ, chúng ta sẽ không xúc phạm người khác hay làm tổn thương họ; thay vào đó bởi ân điển của Chúa cùng với sự bình an của Ngài, chúng ta sẽ cung ứng sự sống cho người khác.
4. Sự bình an này buộc chặt mọi tín đồ lại với nhau và trở nên dây liên hiệp—Êph. 4:3.

V. Trong một người mới này, Christ là tất cả các chi thể và ở trong tất cả các chi thể—Côl. 3:10-11:

- A. Đấng Christ cư ngụ trong chúng ta là thành phần cấu tạo của một người mới này—1:27; 3:11:
 1. Vì Christ là mọi chi thể của người mới, nên không có khả năng, không có chỗ cho bất cứ thân vị thiên nhiên nào (bất cứ sắc tộc, quốc gia, văn hóa, hay địa vị xã hội nào) trong người mới—cc. 10-11.
 2. Dù chúng ta là loại người nào đi nữa, hễ nói đến một người mới thì chúng ta đều không là ai cả.
 3. Trong một người mới này chỉ có một thân vị—Đấng Christ bao-hàm-tất-cả—2:17; 3:4, 11.
- B. Vì người mới, tất cả chúng ta đều cần nhận lấy Christ làm thân vị của mình—Êph. 2:15; 3:17a:
 1. Là Thân thể Đấng Christ, Hội thánh cần Christ là sự sống; là một người mới, Hội thánh cần Christ là thân vị.
 2. Christ ở trong tất cả chúng ta như một thân vị; do đó, tất cả chúng ta chỉ có một thân vị—Ga. 2:20; Êph. 3:17a.
 3. Vì sự hiện hữu thực tiễn của một người mới, toàn bộ thân vị của người cũ phải bị gạt bỏ, và chúng ta phải sống bằng thân vị mới—La. 6:6; Ga. 2:20; Êph. 4:22-24; 3:17a:
 - a. Chúng ta cần sống một đời sống trong người mới bằng cách nhận lấy Christ là thân vị của mình, có Ngài là Đấng đưa ra mọi quyết định trong chúng ta.
 - b. Một khi chúng ta thấy mình là một phần của một người mới này thì chúng ta sẽ không thể quyết định điều gì chỉ bởi chính mình.
 - c. Chúng ta cần thấy rằng chúng ta là một Thân thể tập thể và là một người mới tập thể, nếp sống (thân vị) và chuyển động (đời sống) của chúng ta đều mang tính tập thể—1 Cô. 12:12; La. 12:4-5
 4. Chúng ta cần suy xét cụm từ một người mới trong Ê-phê-sô 2:15 cùng với một miệng trong La Mã 15:6 và nói cùng một điều trong 1 Cô-rin-tô 1:10:
 - a. Trước đây, có rất nhiều miệng vì có rất nhiều thân vị.
 - b. Đồng lòng hiệp ý và cùng một miệng (La. 15:6) nghĩa là dù chúng ta có nhiều và tất cả đều nói, nhưng chúng ta đều “nói cùng một điều” (1 Cô. 1:10).
 - c. Dù chúng ta có nhiều người và đến từ nhiều nơi nhưng chúng ta đều có một miệng, và chúng ta đều nói cùng một điều; đó là vì chúng ta là một người mới chỉ có một thân vị—Êph. 2:15; 4:22-24; 3:17a; La. 15:6; 1 Cô. 1:10.